

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Lachmanna a soudců Mgr. Jana Ferneckého a Mgr. Martina Bobáka ve věci

žalobkyně: **PhDr. K. S., MBA**

bytem X

zastoupena advokátem prof. JUDr. Martinem Kopeckým, CSc.

sídlem Revoluční 1546/24, 110 00 Praha 1

proti

žalovanému:

generální ředitel Úřadu práce České republiky

sídlem Dobrovského 1278/25, 170 00 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného – písemné výtce státnímu zaměstnanci ze dne 20. 7. 2022, č. j. UPCR-2022/59718-20000505,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 7. 2022, č. j. UPCR-2022/59718-20000505, **se ruší** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 15 342 Kč, a to do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobkyně, prof. JUDr. Martina Kopeckého, CSc., advokáta.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala zrušení v záhlaví označené písemné výtky, kterou jí žalovaný udělil podle § 88 odst. 3 zákona č. 234/2014 Sb., o státní službě,

Shodu s prvopisem potvrzuje M. V.

v rozhodném znění (dále jen „**služební zákon**“). Vyšel přitom ze závěrů vnitřní kontroly provedené u Krajské pobočky Úřadu práce České republiky pro X (dále jen „**krajská pobočka**“).

2. Tou byly zjištěny nedostatky při určení a odvolání zástupců podle § 9 odst. 7 služebního zákona, rozhodování o platu nebo v rozdílnosti mezi personálními dokumenty a údaji v personálním systému u dvou státních zaměstnankyň této pobočky. Žalobkyně jako ředitelka krajské pobočky, tj. jako představená podle služebního zákona, podle žalovaného opakovaně překračovala svou pravomoc a porušovala služební zákon, přičemž po seznámení se s obsahem kontrolních zjištění nepřijala nápravná opatření; naopak působila na kontrolující a snažila se problematické dokumenty zpětně upravit.

II. Žaloba

3. V úvodu své žaloby žalobkyně zdůraznila, že písemná výtká drobných nedostatků ve službě je úkonem, který sice není vydáván v rámci správního řízení, ale materiálně má povahu rozhodnutí ve smyslu § 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**s. ř. s.**“).
4. Předmětná výtká podle ní trpí nepřezkoumatelností, neboť není jasně vymezen skutek, v němž mají nedostatky ve službě spočívat, není uvedeno, jaké konkrétní ustanovení právního či služebního předpisu nebo jaký služební příkaz měl být porušen. To je přitom nezbytné mj. z hlediska zásady *ne bis in idem*. Musí být zřejmé, čeho se výtká týká a že je tím věc vyřízena.
5. Z výtky vyplývá, že navazuje na vnitřní kontrolu provedenou u krajské pobočky. Ve věci této kontroly byl vyhotoven Zápis o provedené vnitřní kontrole č. 1/2022, který byl krajské pobočce doručen dne 12. 7. 2022. Před tímto datem nebyla žalobkyně s obsahem zjištění seznámena, proto neobstojí tvrzení, že „*po seznámení se s obsahem zjištění z výše uvedené kontroly nepřijala nápravná opatření*“. Údajné nedostatky byly navíc v zápise uvedeny bez vymezení, co má být kontrolním zjištěním, co nápravným opatřením, do kdy by měly být nějaké nedostatky napraveny a jaké nedostatky se mají týkat konkrétně žalobkyně. Nedostatky se nadto týkají personální agendy, která věcně spadá pod Oddělení personální a mzdové, za jejíž plnění odpovídal vedoucí tohoto oddělení. Žalobkyně ani neměla informaci, že by byla vnitřní kontrola ukončena. Přesto i přes absenci jakékoli lhůty k vyjádření a přijetí nápravných opatření již dne 13. 7. 2022 vydala pokyn k vypořádání tvrzených zjištění a stanovení nápravných opatření v termínu do 10 kalendářních dnů. V mezidobí od seznámení se se závěry vnitřní kontroly (12. 7. 2022) do udělení výtky (20. 7. 2022) nemohla žalobkyně provést více úkonů ke zjednání nápravy. Nehledě na to, že kontrolou nebyla stanovena přiměřená, resp. jakákoli lhůta pro přijetí opatření k nápravě.
6. Žalobkyně též odmítla tvrzení, že se snažila situaci zlehčit a ovlivnit nezávislost kontrolujících, neboť taková skutečnost nevyplývá ze žádného písemného ani jiného jednání žalobkyně. Obdobně podle žalobkyně nemůže obstát závěr, že jako služební orgán rozhodla o platu při zastupování a státní zaměstnankyně určené jako zástupkyně zařadila do platové třídy, do které je zařazeno služební místo představeného. Z textu totiž neplyne, kdy tak měla žalobkyně učinit, což je významné z toho důvodu, že v minulosti byla v pozici vedoucí služebního úřadu – generální ředitelka Úřadu práce ČR. Podle žalobkyně je pojmově nepřipustné, aby současný generální ředitel vytýkal nedostatky ve službě osobě za výkon téže funkce.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. V.

7. Žalobkyně navrhla, aby soud výtku zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného a další podání stran

8. Žalovaný ve svém vyjádření rekapituloval podstatu žalobní argumentace a zdůraznil, že považuje za nesporné, že předmětná výtky byly žalobkyni doručeny dne 20. 7. 2022, kdy byla doručena krajské pobočce. Výtku považuje za zcela srozumitelnou, odůvodněnou a splňující veškeré zákonné náležitosti. Výtky podle něj dostatečně specifikují, v jakém konkrétním jednání porušení služební kázně mělo spočívat, jaké konkrétní pravidlo chování bylo porušeno a v čem spočívala protiprávnost popsání skutku. Dále žalovaný přiblížil, že ke kontrole došlo z důvodu obdržení anonymního podání a v rámci ní poté byla zjištěna závažná pochybení, na základě kterých byla žalobkyni uložena výtky. Svůj postup považuje žalovaný za zcela zákonný, naopak žalobkyně v žalobě neunesla břemeno důkazní, neboť svá tvrzení nikterak neprokázala a ani k tomuto nenavrhla příslušné důkazy. Též zpochybnil, že ponechání písemné výtky v osobním spisu žalobkyně jako státní zaměstnankyně má potenciál ji jakkoli poškodit.
9. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.
10. V replice žalobkyně zdůraznila, že žalovaný se vyjádřil zcela obecně, aniž konkrétně reagoval na žalobní body. Stran poukazu žalovaného na anonymní podání nebylo žalobkyni zřejmé, jakou má tato skutečnost relevanci.
11. Soud si posléze od žalovaného vyžádal doplnění předloženého spisového materiálu o podklady k uskutečněné vnitřní kontrole krajské pobočky (o jejím zahájení, seznámení žalobkyně s kontrolními zjištěními a závěry kontroly). S podáním ze dne 5. 6. 2023 žalovaný soudu předložil některé podklady k vnitřní kontrole, zejména zápis č. 1/2022 (obsahující závěry kontroly).

IV. Posouzení věci Městským soudem v Praze

12. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, a jedná se o žalobu přípustnou, splňující všechny nezbytné formální náležitosti na ni kladené. K včasnosti žaloby a souvisejícímu tvrzení žalovaného dodává, že podle kopie doručky ve správním spise byla výtky žalobkyni (krajské pobočce) doručeny nejdříve dne 22. 7. 2022. O včasnosti žaloby podané dne 22. 9. 2022 proto nemůže být pochyb.
13. Pro pořádek pak soud ještě uvádí, že písemná výtky podle § 88 odst. 3 služebního zákona je rozhodnutím správního orgánu podle § 65 odst. 1 s. ř. s., a podléhá tak soudnímu přezkumu (rozsudek NSS ze dne 26. 1. 2021, č. j. 4 Ads 265/2020 - 49). Z tohoto rozhodnutí též vyplývá, že žalovaným je služební funkcionář, který rozhodoval jako služební orgán (též rozsudek NSS ze dne 12. 9. 2018, č. j. 1 As 110/2018 - 37, č. 3804/2018 Sb. NSS).
14. Napadenou výtku soud přezkoumal na základě skutkového a právního stavu v době jejího vydání a v mezích uplatněných žalobních bodů [§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.], jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlížet z úřední povinnosti. Dospěl k závěru, že žaloba je **důvodná**.
15. Soud o věci rozhodl bez nařízení ústního jednání, neboť pro to byly splněny podmínky § 76 odst. 1 s. ř. s. Napadená výtky totiž trpí vadami, pro něž ji nelze podrobit věcnému přezkumu.

16. Podle § 88 odst. 3 služebního zákona platí, že *drobné nedostatky ve službě může představený nebo služební orgán vyřídit tak, že je státnímu zaměstnanci ústně nebo písemně vytkne. Písemná výtka se založí do osobního spisu státního zaměstnance na dobu 1 roku; po uplynutí této doby se z osobního spisu státního zaměstnance vyřadí.*
17. Výtka je koncipována jako méně formální nástroj, jímž oprávněný služební orgán (představený) státního zaměstnance především upozorňuje na existenci pochybení při plnění služebních povinností, nedosahujícího ještě intenzity kárného provinění. Prostřednictvím ní také udržuje služební kázeň, popřípadě napravuje nesprávné metodické postupy – výtka má především signalizační a preventivní funkci.
18. Výtka nemusí splňovat veškeré formální nároky správního rozhodnutí, nepředchází jí ostatně ani formalizované správní řízení. Rozšířený senát NSS ve vztahu k výtkám ukládaným státním zástupcům zdůraznil, že jejich efektivní využívání je myslitelné právě a pouze za podmínky, že zůstane zachována určitá neformálnost jejich ukládání. Vytýkané pochybení bývá zpravidla evidentní, nevyžaduje rozsáhlé a složité zjišťování; výchovný účinek ukládané výtky je potvrzen tím, že orgán ukládající výtku reaguje bezprostředně a rychle. Rozšířený senát NSS označil za obdobnou výtku také podle § 88 odst. 3 služebního zákona (usnesení ze dne 10. 7. 2018, č. j. 9 As 79/2016 - 41, č. 3779/2018 Sb. NSS).
19. Přes jistou neformálnost procesu ukládání výtky nelze rezignovat na určitost a jasnost informace o tom, že došlo ke konkrétnímu pochybení. Výtka může vyvolávat pochybnosti o profesní odbornosti nebo osobnostních kvalitách dotčené osoby, může působit jako překážka v kariérním postupu či jako přítěžující okolnost v případném dalším kárném řízení (k tomu viz i čl. 16 odst. 4 Metodického pokynu č. 3/2016¹). Teoreticky může být i zneužívána k dehonestování či šikanování zaměstnance (opět cit. usnesení rozšířeného senátu). Rozšířený senát taktéž připomenul, že vytknutí určitého pochybení je překážkou následného kárného postihu (zakládá překážku *ne bis in idem*).
20. Na výtku je proto nutné klást určité, byť minimální formální standardy, jež vycházejí ze základních zásad činnosti správních orgánů podle § 2 až § 8 správního řádu. Rozšířený senát zdůraznil, že by měl být především řádně vymezen skutek, včetně jeho právního posouzení, a připojeno alespoň stručné odůvodnění (bod 79 citovaného rozhodnutí). Takový požadavek je logický: dotčená osoba by měla být schopna přesně identifikovat, v čem je její pochybení spatřováno a jaké zákonné ustanovení (jakou služební povinnost) tím porušila. Pokud výtka tyto požadavky nesplňuje, může být nepřezkoumatelná pro nedostatek důvodů (srov. rozsudek zdejšího soudu ze dne 22. 2. 2022, č. j. 10 Ad 11/2020 - 80, bod 56). Pouze dostatečně srozumitelné a přesně vymezený skutek pak také zaručuje, že dotčená osoba nebude později kárně trestána za něco, co jí již bylo vytknuto.
21. Rovněž Metodický pokyn č. 3/2016, citovaný výše, v čl. 16 odst. 5 požaduje, že *„i výtka jakožto nejmírnější stupeň kárného postihu měla být založena na relevantních podkladech, kterými bude případně možné prokázat oprávněnost uložené výtky. Písemná výtka by na základě těchto podkladů měla být i odůvodněna – nejedná se o odůvodnění ve smyslu § 68 odst. 3 SŘ, ale z písemné výtky by pro adresáta výtky měly srozumitelně vyplývat důvody jejího uložení včetně vymezení skutku (včetně jeho časového určení), který je předmětem výtky“* (zvýraznění doplněno soudem).

¹ Metodický pokyn náměstka ministra vnitra pro státní službu č. 3/2016, kterým se stanoví podrobnosti kárné odpovědnosti státních zaměstnanců a kárného řízení. Dostupný z: <https://www.mvcr.cz/sluzba/clanek/metodicky-pokyn-c-3-2015.aspx>.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. V.

22. Soud dospěl k závěru, že uvedené požadavky napadená výtka nesplňuje.
23. Pro větší srozumitelnost následných úvah považuje ovšem za vhodné nejprve stručně přiblížit vývoj celé záležitosti a vztah mezi provedenou kontrolou a následným udělením výtky, jak se podává z předloženého spisového materiálu. Kontrola byla zahájena dne 31. 1. 2022 a byla zaměřena na personální agendu, konkrétně osobní spisy státních zaměstnanců. O kontrole byl vyhotoven zápis č. 1/2022, datovaný dnem 30. 3. 2022, č. j. UPCR-2022/27391-78099815, vyhotovený teprve dne 23. 6. 2022. Podle zápisu byl kontrolován vzorek 9 osobních spisů, u všech byly shledány různé formální nedostatky. U státních zaměstnankyň Bc. A. V. a Bc. J. M. se jednalo o závažnější zjištění.
24. Kontrolou bylo zjištěno, že tyto byly dříve svými nadřízenými (vedoucími kontaktního pracoviště Jilemnice, resp. oddělení zprostředkování a poradenství kontaktního pracoviště Semily) určeny zástupci podle § 9 odst. 7 zákona o státní službě, později však žalobkyně v pozici ředitelky Krajské pobočky v X rozhodla o jejich odvolání a opětovném určení jako zástupců, přestože takové určení náleží tomu, kdo má být zastupován – přímému nadřízenému. Během kontroly byly navíc kontrolujícím předloženy dokumenty (určení těchto zaměstnankyň jako zástupců a návrh na změnu platu zaměstnance) v odlišné podobě, než v jaké byly následně zaslány jako sken generálnímu ředitelství. Žalobkyně měla dle kontrolních zjištění zároveň rozhodovat o určení platu uvedených státních zaměstnankyň při zastupování a poté, co byly znovu určeny zástupci, jim byla vyplacena mzda podle údajů v systému, avšak nebylo vydáno rozhodnutí o platu (byl vyhotoven jen návrh platu). U těchto zaměstnankyň též existovaly rozpory mezi personálními spisy a údaji v personálním systému a došlo u nich k přeplatku na platu. V zápise o kontrole se dále uvádí, že žalobkyně byla se zjištěními seznámena, sdělila k nim, že tyto případy nemusí být do zápisu uváděny, neboť již byly vyřešeny. Podle kontroly ale nedostatky nebyly odstraněny ani vysvětleny.
25. Tyto závěry zápisu z kontroly byly v zásadě plně převzaty do textu výtky a dále bylo doplněno jen tolik, že žalobkyně jako představená, jako mimořádný odborník, opakovaně překračovala pravomoc, porušovala služební zákon, nepřijala nápravná opatření a snažila se situaci zlehčit a ovlivnit nezávislost kontrolujících osob. Žalovaný označil za nemyslitelné, aby žalobkyně ze své pozice vykládala takto volně služební zákon a „nápravu“ viděla zřejmě v upravení dokumentů změnou původně podepisující osoby na příkazce operace (vedle dalšího podpisu) a doplněním antedatovaných podpisů zastupovaných přímých představených. *Sohledem na Výše uvedené* proto žalovaný žalobkyni udělil písemnou výtku; předmětné jednání považoval za selhání představeného státního zaměstnance.
26. Podle soudu je napadená výtka nepřezkoumatelná. Nelze z ní rozlišit výrok a odůvodnění, jedná se o jednolitý text vyjmenovávající veškeré zjištěné nedostatky. To by samo o sobě nemuselo vadit, pokud by bylo možné z něj jednotlivé náležitosti identifikovat. Z textu ovšem nelze zjistit, jaké konkrétní služební povinnosti (a konkrétní ustanovení právních předpisů), vážící se k její pozici ředitelky krajské pobočky, měla žalobkyně porušit; nelze identifikovat ani dostatečně určité vymezení všech skutků.
27. Žalovaný v podstatě jen převzal závěry kontroly, aniž je blíže hodnotil a provázal s konkrétním porušením služebních povinností. Mimo odkaz na § 9 odst. 7 služební zákon, jenž upravuje způsob jmenování zástupce představeného, neobsahuje výtka jediný odkaz na ustanovení služebního zákona, jiného právního či služebního předpisu (v této souvislosti přiměřeně srov. i obecné nároky na rozhodnutí o správním deliktu podle

Shodu s prvopisem potvrzuje M. V.

usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 31. 10. 2017, č. j. 4 As 165/2016 - 46, č. 3656/2018 Sb. NSS). Není tedy jasné, porušení jakých konkrétních služebních povinností žalovaný žalobkyni vytýká – hovoří obecně o překročení pravomoci, nepřijetí nápravných opatření, snaze o ovlivnění kontrolujících a v konečném důsledku o selhání představeného státního zaměstnance; jak přesně ovšem žalovaný její jednání právně kvalifikoval, není zřejmé.

28. Na to pak navazuje skutečnost, že ani vymezení skutků není přehledné a dostatečně určité (i pokud jde o vymezení způsobem jeho spáchání, časem, popřípadě i dalšími znaky). Výtkou identifikuje řadu nedostatků, není však zřejmé, zda jsou žalobkyni formálně vytýkány všechny tyto nedostatky, jestli tyto nedostatky spočívaly vždy v osobním jednání žalobkyně, popřípadě na základě čeho a v jaké lhůtě měla žalobkyně učinit opatření k jejich nápravě.
29. V první řadě výtkou upozorňuje, že kontrola v případě dvou státních zaměstnankyň zjistila pochybení při určení a odvolání zástupce představeného, jež žalobkyni nemělo příslušet, při souvisejícím určení jejich platu a rovněž v nesrovnalostech mezi personálními dokumenty a údaji v personálním systému. V závěru výtky se ovšem hovoří jen o opakovaném překračování pravomocí, aniž je zřejmé, jestli se týká všech těchto dílčích pochybení (odvolání, opětovné určení obou zaměstnankyň zástupcem, rozhodnutí o platu, později nerozhodnutí o platu...). Nehledě na to, že všechna tato pochybení ani nebyla upřesněna – soudu tak ani po prostudování zápisu o proběhlé kontrole není kupříkladu zřejmé, jakým způsobem žalobkyně poprvé rozhodla o platu obou zaměstnankyň (změně na 11. platovou třídu) bez promítnutí v systemizaci (str. 2 výtky nahoře), když se např. na str. 8 zápisu o kontrole o žalobkyni vůbec nehovoří, a naopak se uvádí, že zaměstnankyně (Bc. V.) žádné rozhodnutí o platu neobdržela. Bez přesné konkretizace všech vytýkaných pochybení (a identifikace pochybení žalobkyně) není soud schopen posoudit, zda byla výtkou uložena oprávněně.
30. Je totiž také otázkou, která nebyla žalovaným dostatečně reflektována, jestli a popřípadě jakým způsobem je za pochybení, pokud jde například o existenci přeplatku na platu či nesrovnalosti v osobních spisech a v personálním systému, zodpovědná přímo žalobkyně jako ředitelka krajské pobočky. Tedy zda a v čem je dána přímá souvislost mezi jednáním žalobkyně (konáním či opomenutím) v pozici ředitelky pobočky a těmito nedostatky (soud připomíná, že kontrolována byla primárně krajská pobočka, nikoli žalobkyně, přičemž dotčené zaměstnankyně ani nebyly jejími přímými podřízenými; shledání nedostatků v činnosti pobočky jistě automaticky neznamená pochybení žalobkyně). Konečně není zřejmé, zda je žalobkyni v této souvislosti vytýkáno i to, že rozpory a přeplatek na platu nebyla schopna vysvětlit, jak se ve výtce rovněž objevuje.
31. Žalobkyni je dále v návaznosti na to zcela obecně vytýkáno, že nepřijala nápravná opatření. Ve výtce nebylo ovšem specifikováno, jaká opatření měla přijmout a nepřijmula, a zejména, kdy a v jaké lhůtě tak měla učinit, popřípadě kdy jí byla povinnost k opatření k nápravě uložena. Ani spisový materiál neposkytuje v tomto ohledu žádnou oporu. Nutno zdůraznit, že závěry kontroly v zápise o kontrole neobsahují žádnou lhůtu ke splnění opatření k nápravě. S těmito závěry byla navíc žalobkyně (resp. krajská pobočka) dle předloženého spisového materiálu seznámena až dne 12. 7. 2022. Poté žalobkyně svému podřízenému hned 13. 7. 2022 uložila zahájit vypořádání zjištěných nedostatků se lhůtou do 22. 7. 2022. Přesto jí byla již dne 20. 7. 2022 uložena výtkou upozorňující na nesplnění opatření k nápravě.

32. Pakliže je snad pochybení shledáváno v tom, že žalobkyně nepřijala opatření již v průběhu kontroly, ani v této souvislosti se ve výtce neuvádí nic bližšího (např. co a v jaké lhůtě měla podle kontrolních pracovníků učinit). Soudu, přestože si je od žalovaného vyžádal, nebyly ani předloženy podklady k seznámení žalobkyně s kontrolními zjištěními či obsah jejího vyjádření v průběhu kontroly, tím méně pak dokumenty ukládající jí provést určitá opatření k nápravě už v průběhu kontroly. Tuto otázku proto soud není schopen vůbec posoudit – výtka zde nemá ani dostatečnou oporu ve správním spise.
33. V případě poukazu na údajnou snahu žalobkyně o ovlivnění nezávislosti kontrolujících a zlehčování situace jde jistě o závažné skutečnosti. Ani zde ovšem žalovaný závadné jednání žalobkyně právně nekvalifikoval, dostatečně nekonkretizoval a nedoložil. Není zřejmé, kdy a co přesně žalobkyně v této souvislosti uvedla. Prosté a ze závěrů kontroly převzaté tvrzení, že žalobkyně sdělila, že určité zjištění není nutné do zápisu uvádět, je v tomto ohledu nedostatečné, nehledě na to, že samo o sobě ještě podle soudu nedokládá tlak na kontrolující osoby či zlehčování situace. Žalovaný neměl k dispozici přesné znění jejího vyjádření, a pokud vycházel z toho, že samo tvrzení uvedené v zápisu o kontrole je pro takový závěr postačující, nespecifikoval, v čem konkrétně takové tvrzení zakládá nepřipustný tlak na kontrolující a v čem přesně spočívá porušení služebních povinností žalobkyně. Není přitom pravda, že žalobkyně nesdělila důvod, proč by se zjištění neměla do zápisu uvádět, neboť i na jiném místě výtky žalovaný konstatoval, že žalobkyně toto uvedla s tím, že považovala případy zaměstnankyň ve spolupráci se ředitelkou Odboru personálního a vzdělávání generálního ředitelství Úřadu práce za vyřešené.
34. Snad jen v případě dodatečné úpravy několika dokumentů a jejich „dopodepsání“ lze zjistit, co přesně je žalobkyni vytýkáno (str. 3 výzvy dole). Vzhledem k tomu, že v této souvislosti žalobkyně ničeho nenamítala, soud se touto rovinou sporu blíže nezabýval. Dodává však, že ani zde výtka neobsahuje přiblížení osobního podílu žalobkyně na úpravě dokumentů ani přesnou právní kvalifikaci takového pochybení.

V. Závěr a náklady řízení

35. Na základě všech shora uvedených skutečností shledal soud žalobu důvodnou, a proto podle § 76 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s. ve spojení s § 78 odst. 1 s. ř. s. napadenou výtku zrušil. Věc současně vrátil žalovanému, který bude vázán právním názorem soudu rozvedeným výše (§ 78 odst. 4 a 5 s. ř. s.). Pokud budou stále dány předpoklady pro udělení výtky, žalovaný musí jasně, přehledně a srozumitelně konkretizovat, v jakých všech skutkových okolnostech shledává jednání žalobkyně závadným a toto jednání řádně vymezit (dostatečně určitě tak, aby nebylo zaměnitelné s jiným) a následně také konkrétně právně kvalifikovat.
36. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně dosáhla ve věci plného úspěchu, a proto má právo na náhradu nákladů řízení. Ty spočívající v zaplaceném soudním poplatku ve výši 3 000 Kč (za žalobu proti rozhodnutí správního orgánu), odměně za 3 úkony právní služby [§ 11 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů – tj. převzetí a příprava zastoupení a sepsání žaloby a repliky] v částce 3 100 Kč za jeden úkon, celkem 9 300 Kč [§ 7, § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb.] a náhradě hotových výdajů za 3 úkony v částce 300 Kč za jeden úkon, celkem 900 Kč (§ 13 odst. 4 téže vyhlášky). Zástupce žalobkyně soudu doložil, že je plátcem DPH, proto se částka nákladů právního zastoupení

dále zvyšuje o hodnotu příslušné sazby (2 142 Kč). Žalovaný je tedy povinen zaplatit žalobkyni k rukám jejího zástupce společně s náhradou soudního poplatku částku 15 342 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 6. září 2023

Mgr Martin Lachmann v. r.
předseda senátu